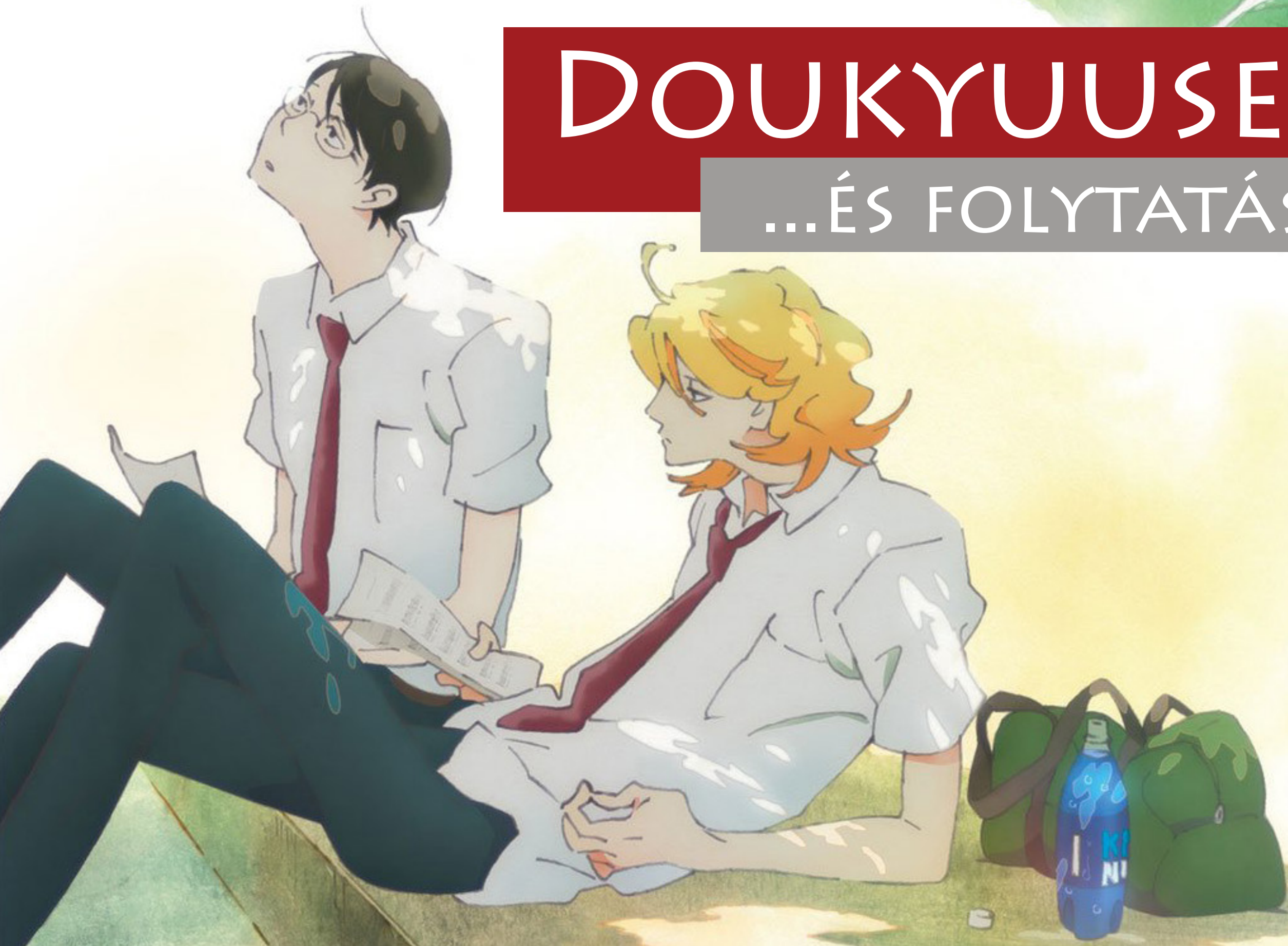

DOUKYUUSEI

ÍRTA: CATRIN

...ÉS FOLYTATÁSAI

Az eddigi BL animék koronázatlan királya! Egyszerű, de nagyszerű! És még röpködhetnének rá a hasonlóan elcsépejt jelzők, de pontosan erről van szó: kit érdekelnek a műfaj kliséi, ha annyira szép, imádnivaló és jókedvre derítő az egész?! Ráadásul idén a mangához újabb folytatás indult, amiről mindenképp érdemes pár szót ejteni...

Adott tehát egy a műfajában elképesztően népszerű, és talán a legjobban sikerült anime film, egy kellemes manga alappal és annak jobbnál jobb folytatásaival. Bárkinek lelkesen ajánlom az animét, különösen a műfajjal ismerkedni vágyóknak remek ízelítő, mivel a BL kedvelők bizonyára mind látták már, hacsak nem jártak csukott szemmel az utóbbi években. Hiánypótló és kötelező darab tehát, viszont pont a folytatásai miatt nem elég megállni egy szimpla anime ismertetőnél. A mangát ugyanis még inkább ajánlom, bár azt nyilván főként már a rajongóknak: egyszerűen bűn kihagyni, még nyelvi akadályokra hivatkozva is!

Anime

A két fiú bontakozó kapcsolatát bár minden évszak tükrében szemlélhetjük, nem véletlenül választottam nyári cikként, amit a címlap is (kivételesen manga artbook dizájnnal) prezentál: elképesztően hangulatos, ráadásul még üdítő keretet is ad a filmnek.

De milyen fiúkról is van szó? *Doukyuusei*, tehát osztálytársak. A középiskolás Kusakabe

Hikaru laza srác: vagány, bagós, szőke és egy tinibandában gitáros, mindemellett életvidám, kedves, energikus. Énekórán egy kórusdal gyakorlása közben felfigyel osztálytársa, a visszafogott, introvertált, jó tanuló Sajou Rihito „lázasára”, a fiú csak tátog éneklés helyett, aminek miértje érdekelni kezdi Hikarut. Később óra után kérdőre vonja Sajout, attól kezdve együtt gyakorolnak a kórusfesztiválra, ami közelebb hozza egymáshoz őket.

Bár ránézésre szöges ellentétei egymásnak figyelmesek, kedvesek a másikkal, így az együtt töltött idő hatására hamar barátság és vonzalom alakul köztük. A hangsúly viszont nem magán az alakuló folyamaton, hanem a későbbi életszelejteken és a középiskola végének közeledte okozta problémákon van. Ez részben már az alapsztori kisebb negatívuma is: kvázi csak megkapjuk a kis párocskánkat, már-már előzmények nélkül, ami némi hiányérzetet okozhat. Ugyanakkor teljesen természetesen adagolják minden jelenetüket,

ezáltal mi sem egyértelműbb: remekül összepasszolnak, sőt kifejezetten jól találják a kapcsolati-kommunikáció és a felnőtté válás okozta aggodalmak feloldását is. Mély témákra, nagyobb bevállalásokra azonban nem kell számítani, a sztori végig könnyed, egyszerű marad, Sajou némi ellenkezése, a távolság okozta drámájuk minimális, a homoszexualitással kapcsolatos problémák pedig kvázi elő sem jönnek, ami így bizonyára túl rózsaszín, de piszkosul jól áll ennek a cuccnak! Örömteli nézni, ahogy a srácok minden évszakban egy kicsit előrébb haladnak (csók jeleneteknél többre ne nagyon számítsunk), egyedül Harasen (azaz Hara-sensei - remek szójáték a tanár, Hara Manabu nevével, utalva az enyhe zaklató, harassment szerepére) próbál kicsit keresztbe tenni Sajou megközelítésével, ami szerencsére minimális. Helyette a tanár úr egészen vállalható poénforrás, főleg ha Hikaru hülyét kap vagy netán tanácsot kér tőle...

De mókás az elvétett, színesítő infók közül például, hogy a szözi a nővére BL mangáiból szeretne elméleti tudást szerezni és hasonlók...

Az egy órás film 2016-ban jelent meg a sokat szidott, de egy újabb emlékezetes címet alkotó A-1 Pictures jóvoltából, Nakamura Shouko rendezésében. Nakamura korábban olyan címeknél volt epizód/animációs rendező, mint pl. a *Mawaru Penguindrum*, a *Mushishi* vagy a *Lupin: Mine Fujiko* évada, utóbbiban pont a 6. epizódnál (lányiskola, leszbikus-meleg reprezentáció, Oscar crossdressing húzása stb.).

Kusakabét és Sajout rendkívül híres seiyuuk szólaltatták meg, akiket talán senkinek se kell bemutatni: Kamiya Hiroshi (Levi, Izaya, Araragi, Natsume, Matou Shinji stb.) és Nojima Kenji (Ginzo, az új Chiba Mamoru, Lee Seung-gil vagy

most a *Banana Fish*ből Eiji, stb.). Mindketten te-litalálatok, Kamiya elképesztően természetesen és könnyedén játssza Hikaru aranyos, szerelmes, tini-aggodalmas megnyilvánulásait, ahogy Nojima is bekapcsolta az ártatlanabb, félénkebb, de egyre határozottabban érzelmes énjét Rihito megformálásra. És még énekelni is hallhatjuk őket teljesen giccs mentesen, a nem japán nézőkben is nosztalgikus érzéseket kiváltó japán iskolás dalnak köszönhetően. A további zenék is mind kellemes aláfestői az egyes évszakoknak, de semmi kiemelkedő, az ending sikerült még félelmetesen könnyedre (a cikkírás alatt majdnem végig loopban hallgattam a kórusdalt követően, annyira el-lazító, nyári szám ez is).

A látvány mellett sem tudunk érdektelenül elsétálni: maximálisan hozza a manga stílusát,

Hayashi Akemi ügyesen ülteti át az eredeti művek karakterdizájnját. Továbbá pasztelles, festmény-szerű háttereket kapunk, passzolva a szereplők egyedi, finom megjelenéséhez. A jelenetek, képek kidolgozottsága legtöbbször szándékosan részletszegény (karakter arcok stb.), az animáció mégis szép és gördülékeny, különösen az interakciók körül (kezek, vizes palack, futás, csókok stb.). Ez ad egyfajta művészi, visszafogottan egyedi vizualitást.

A film végig adaptálja az azonos című, egy-kötetes mangát, és bár a történet újabb kötetek-

ben folytatódott, a Doukyuusei zárójelenete önmagában is jó érzést hagy az emberben, optimista és boldog keretbe foglalva a fiúk életszeleteit. De ha sikeresen megszerettük őket, akkor a manga kihagyhatatlan!

Mangák

Nakamura Asumiko népszerű BL mangaka egyedi, szép vonalvezetésű rajzaival, feminin férfi-ábrázolásával, műveiben érzéki szexualitással. Hátterei bár nem a legalaposabbak, mindig kellően szemléltetik a helyszíneket.

Az egykötetes **Doukyuuseit** 2006 és 2007 között publikálta a negyedévente megjelenő *Opera* című BL magazinban. Később egyik kiadványában úgy nyilatkozott róla, hogy nem érdekli mennyire sablonos a történet, csak szeretett volna egy aranyos, szerethető románcot írni olyan fiatalokról, akiknek szorítanak és örülnek az olvasók. Ez teljes mértékben sikerült, nem véletlenül karolták fel pont ezt a történetét animének a bevállalósabbak, problémásabbak helyett.

A mangát szinte jelenetről jelenetre adaptálta az anime, talán csak 1-2 múltas Harasen pillanatot hagytak ki amiért annyira nem kár (és a kötet történetének szempontjából még nem is annyira fontos).

Fél évvel később szintén az Operában folytatta a történetet, az anime megjelenésekor pedig több új extra fejezetet is kiadott hozzá, erről kicsit később...

Sotsugyousei

A folytatás már két kötetre nyúlt 2008 és 2009 között az érettségiig mesélve történetüket. A tempó itt már kicsit lassabb, a történet pedig minden téren bevállalósabb, de nagy újdonságokra nem kell számítani.

Sajou még mindig készül az egyetemre, Kusakabe még mindig zenél, és próbálnak minden pillanatot megragadni, hogy együtt lehessenek, randizhassanak.

Negatívumként felhozható, hogy az elején elég önisméltó és Hara-sensei is próbál belerondítani a srácok idilljébe, de ez most ennél sem ígért túl nagy akadálynak.

Pozitívumok viszont az új témák, még ha csak röviden is kerültek elő ebben az egyébként sem hosszú mangában: rákos anyuka sikeres műtete, a szülők hozzáállása fiúk homoszexualitásához, az első intímabb pillanat és együttlét, külföldre utazás stb. Még ha adódnak is nehézségek egyre közelebb kerülnek egymáshoz Sajou változásának és a körülményeknek köszönhetően...

Hiába megy másféle az útjuk, kitartóak és optimisták maradnak, aminek mi olvasóként csak örülni tudunk. Akár az események tálalását, akár a karakterek interakcióit és jellemét nézzük, a Sotsugyousei felülmúlja elődjét és anime adaptációért kiált!

Sora to Hara

2009 és 2011 között folytatás helyett egy side story követte az érettségizők történetét. Mivel Hara-sensei hoppon maradt Nakamura az

ő szálát is „kezelésbe vette” egy kötet erejéig, a „neki is jár a szerelem és a boldogság” jegyében. Ez kétségtelen, de az már egy megosztó húzás, hogy a 37 éves magányos tanárhoz végül tényleg egy épp nagykorúvá váló diákját, Sorát szánta. A kapcsolatuk bár problematikus, a nehézségeken nem sokat időzik, elég természetesen és előítélet mentesen tálalja Nakamura, ami így az olvasóban is hasonló érzéseket kelt (messzire viszont itt végképp nem jutnak a szereplők). Továbbá behoz még több meleg és drámázó karaktert, akiket végül szintén helyretesz, de miattuk ez a kötet közel sem annyira bájos, mint Sajouék története (akik persze itt is felbukkannak pár oldal erejéig).

Occupation to Beloved (O.B.)

2012 és 2013 között felváltva érkeztek az eddig megismert párosok újabb életszeletei, így ez az ismét kétkötetes kiadás egyszerre folytatása a Sotsugyouseinek és a Sora to Harának, majdnem fele-fele arányban.

Emiatt a már-már antológia jellege miatt kicsit gyengébb manga a Doukyuu és a Sotsugyuu kötetekhez képest, a Sora to Haránál viszont vala-

mivel jobban sikerült. Egyrészt jó, hogy a többi karaktert is egyre jobban megismerjük, csak kevésbé hiányoznak az embernek Hikaruékhoz képest, így érdektelenebbek lehetnek. Másrészt viszont a főpároshoz is folytatást kaptunk, így előfordulhat, hogy a fejezeteiket megtörő, többiekéről szóló epizódokat csupán letudni vagy ignorálni szeretnénk.

De mit nyújt az O.B. a Sotsugyousei folytatásként? Kusakabe Hikarut és Sajou Rihitót bár a

földrajzi távolság, valamint a munka és az egyetem elválasztja, továbbra is remekül megvannak, találkoznak ahogy tudnak. Bemutatásra főként Sajou közege kerül, de most is minden csak minimálisan: új szereplők az egyetemről, újabb meleg karakter, mindeközben Kusakabe haverja pedig apa lesz, tehát zajlik az élet. Viszont még mindig egy rövid BL mangáról beszélünk, így a jelenteik többnyire kimerülnek újabb romantikus és aranyos pillanatokban valamint szexben. Igen, itt

már nincsenek bizonytalan, visszafogott lépések, a srácok már régóta együtt vannak, be is pótolja Nakamura a korábbi fejezetekre jutó szex-menyiséget (egyébként teljesen szép, erotikus tálalásban), minden kiéhezett BL és Hikaru-Rihito rajongó örömeire.

Ez tehát a legklisésebb cím a folytatások közül, tényleg csak a kötelező, akárhogy nedvesítő tartalommal, de még mindig öröm nézni őket. És akkor még nem is említettem, hogy a japánosan intim, „milyen néven szólítjuk is egymást” témát is imádnivalóan kapjuk.

Kiegészítők

2013 után pihenőre ment a cím, készülében volt az anime is, aminek a megjelenése körül érkeztek extra fejezetek akár önállóan, akár art-book vagy fanbook kiadványban. Ilyen például 2015-ből a *Dousoukai* (osztálytalálkozó folytatás fejezet) vagy a 2016-os *Gold Ring & Silver Ring*, amit bár a Doukyuuseihez kötnek, szintén az O.B. sztori után játszódik, tovább fokozva a srácok kapcsolatából áradó potenciált...

Blanc

És elérkeztünk a legújabb folytatáshoz, ami az O.B. és az extrák után veszi fel a még mindig távkapcsolatban élő páros történetét. Két év kihagyás után az Opera 67. (idén februári) számában jelent meg biztató borítóval, de cseppet sem örömteli tartalommal. És még így is annyira jó újra látni őket! Arra tehát teljesen jó lesz ez a legkisebb húzás, hogy a rajongókat kicsit felrázza, Sajouéknak pedig a nehézségek után ismét happy

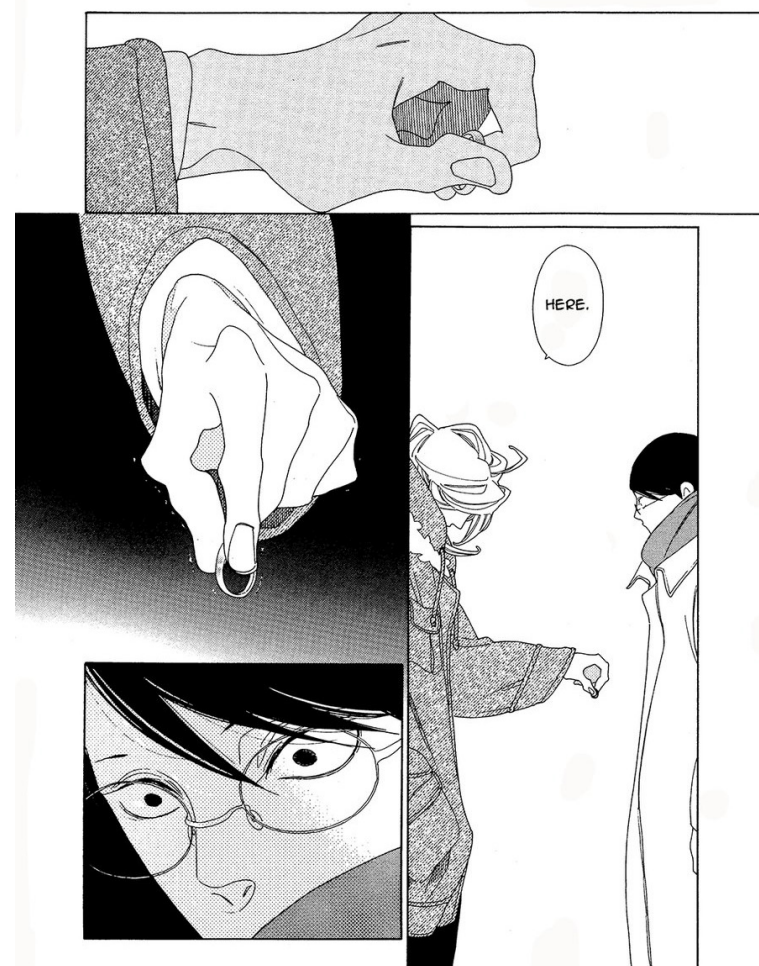
endet kreáljon... Tehát az események alakulása és a kapcsolat realitása kicsit sem meglepő, az már inkább, hogy Nakamura ismét elővette közkedvelt karaktereit (remélhetőleg a későbbiekben is) legnagyobb örömünkre.

A *Blanc* 2. fejezete májusban érkezett, a 3. várhatóan most augusztusban fog. Sajnos a japán rawra valamennyit várni kell, digitálisan pedig csak hónapokkal később lehet megvenni. Az angol fordítás még ennél is lassabban érkezik: az első fejezethez már van, a második május óta viszont még

csak kínai rawban érhető el... De az eddigiek alapján ígéretes folytatásnak tűnik, érdemes ránézni a fejezetekre. Egyelőre nem tudni, hány részesre/kötetesre tervezi a mangaka, ahogy az is kérdéses, hogy csak Hikaruékra koncentrál majd vagy a többi karakterről is beékel majd fejezeteket, mint az O.B. esetében. Bár meglepetést továbbra sem tartogat magában a sztori, izgalmas lesz várni az új fejezeteket, ha nem kapunk hülyét a negyed éves tempótól...

Lehet túl mézes-mázásnak és rózsaszín ködnek érződött ez az összefoglaló, de elmondható akár a Doukyuuseiről, akár a folytatásairól, hogy minden romantikája ellenére nem válik nyálás, giccses címmé. Végig egyfajta természetes báj jellemzi, talán ezért érezhetjük többnek egy átlagos BL-nél.

Anime folytatásról sajnos nincs hír, de egy hosszabb filmre vagy több ovára könnyedén lenne alapanyag, hátha a 2018-as folytatás előjelként is szolgál...

Alkotó: Nakamura Asumiko

Manga:

Doukyuusei (2006-2007) - 1 kötet
Sotsugyousei (2008-2009) - 2 kötet
Sora to Hara (2009-2011) - 1 kötet
Occupation to Beloved (2012-2013) - 2 kötet
Blanc (2018-) jelenleg fut - eddig 2 fejezet

Anime: Doukyuusei (2016) - 1 óra

Értékelése:

MAL 8,42
AniDB 7,28
ANN 8,04

AJÁNDÉK HÁTTÉRKÉP A VEZÉRCIKKHEZ

DOUKYUUSEI

Kattints a képre!